

ності можна забезпечити тимчасовий захист та організувати допомогу для відвідувачів і працівників центру. Комплексний підхід до питань безпеки сприятиме створенню надійного середовища, що враховує всі потенційні ризики і відповідає сучасним вимогам цивільного захисту.

Список використаних джерел

1. Ключниченко Є.Є. Управління містом: навч. посіб. К.: КНУБА, 2003. 260 с.
2. Биваліна М.В. Інженерний благоустрій міських територій. Містобудівні методи оцінки якості міського середовища: навч. посіб. К.: КНУБА, 2014. 216 с.
3. Вступ до будівельної справи: навч. посіб. / П.М. Чабаненко, І.В. Барабаш, В.Я. Керш, В.М. Виноградський, О.В. Дорофєєв. Одеса, ОДАБА, 2013. 190 с.
4. Прусов Д.Е. Принципи зонування міських територій для планування їх перетворення. Містобудування та територіальне планування: наук.-техн. зб. Київ. нац. ун-т буд-ва і архітектури; відп. ред. М.М. Осетрін. Київ: КНУБА, 2014. Вип. 52. С. 342-345.
5. Плешкановська А.М. Функціонально-планувальна оптимізація використання міських територій. К.: Вид. Логос, 2005. 190 с.

Сукенніков О.В.

магістрант

ВСП «Інститут інноваційної освіти КНУБА»

ПРОЕКТ БЛАГОУСТРОЮ ТА РЕКОНСТРУКЦІІ ТЕРИТОРІЇ В МЕЖАХ ВУЛИЦЬ ТИЩЕНКА ТА СОБОРНА В МІСТІ ІРПІНЬ КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

При рішенні містобудівних завдань велике значення має оцінка ступеня інженерного благоустрою міських територій. Оцінка умов комфортності територій ґрунтується на аналізі окремих найбільш значущих факторів санітарно-гігієнічного та екологічного стану довкілля, пов'язаних з життєдіяльністю людини та природно-кліматичними умовами регіону. Такими значущими факторами є шумовий режим та забрудненість атмосферного повітря сельбищної території, провітрювання, освітлення сонячним промінням та температурний режим території житлової забудови.

За цими факторами розробляються карти, що відображають характер поширення кожного фактора на всю територію або тільки контур проникнення на цю територію його величини, що перевищує гранично допустиме значення. Після аналізу проєктують спеціальні містобудівні заходи з

метою забезпечення комфортності зовнішнього середовища для проживання і перебування в ньому людей.

В процесі соціальних і культурних перетворень, до корінної перебудови економіки і господарської діяльності, що відбуваються зараз в Україні, суттєво зростає загальнодержавне та загальнонаціональне значення проблеми інженерного благоустрою міст. Складність процесів оновлення міст обумовлена тим, що в сфері інженерного благоустрою тісно переплітаються складні соціальні, економічні, історико-культурні, архітектурно-естетичні, інженерно-технічні, санітарно-гігієнічні, містобудівні та інші проблеми.

Необхідність інженерного благоустрою обумовлюється тим, що в процесі розвитку міста виникають протиріччя між фактичним станом його основних фондів і новими вимогами відповідно до соціально-економічних запитів населення, вирівнювання умов мешкання населення в старих і нових районах.

Характер інженерного благоустрою визначається недоліками, які необхідно усунути. Найбільш розповсюдженими недоліками можна вважати: неефективне використання міських територій, незадовільний стан інженерно-транспортної інфраструктури, відставання рівня житлового і культурно-побутового забезпечення населення, низький рівень благоустрою і озеленення території.

Останнім часом містобудівна діяльність направлена на знесення малоцінного фонду, перебудову багатопверхового капітального старого фонду, модернізацію і комплексний ремонт із переплануванням квартир .

В даній кваліфікаційній роботі розглядається ділянка будівництва та реконструкції розташована на вул. Соборна, в м. Ірпінь Київської області, про що свідчить договір оренди на земельну ділянку площею 0,2995 га. Має складну форму в плані.

Аналізуючи дану ділянку ми виявили, що розміщення об'єктів культурно-побутового обслуговування забезпечує населення різними видами послуг, установами та навчальними закладами. Заходи щодо інженерного благоустрою розглядаються з двох позицій ті, що обумовлені необхідністю здійснення загальноміських планувальних заходів; параметри реконструкції повністю визначаються відповідними рішеннями генерального плану і потім деталізуються на наступних стадіях проектування, пов'язані з зношенням матеріальних фондів і необхідністю їх модернізації або заміни новими; в цьому разі реконструктивні заходи залежать від показників зношення фондів міського господарства, кількості ветхих і аварійних будівель, щільності забудови , наявності цінних з архітектурно-історичної точки зору будинків тощо.

Основними напрямками інженерного благоустрою вибраних кварталів є: ліквідація фізично зношених і морально застарілих фондів, використання ділянок, що звільнилися, для розміщення нового житлового та культурно-побутового будівництва, влаштування спортивних та дитячих майданчиків, куточків для відпочинку і інших потреб, упорядкування функціонального зонування територій, створення скверів, поліпшення системи транспортних і пішохідних зв'язків населення з місцями застосування праці та зонами відпочинку.

Список використаних джерел

1. Благоустрій житлових мікрорайонів / О.Н. Ігнатов. Київ: "Будівельник", 1975. 72 с.
2. Реконструкція району (кварталу) міської забудови. Методичні вказівки / Н.Ю. Войко. Київ: КНУБА 2001. 48 с.
3. Проектування дощової каналізації. Методичні рекомендації / В.В. Леонтович. Київ: КНУБіА, 2000. 27 с.
4. "Київ". Енциклопедичний довідник / за ред. А.В. Кудрицького. Київ: "Головна редакція Радянської Енциклопедії", 1981. 736 с.
5. Оцінка впливу шкідливих викидів автотранспорту на атмосферне повітря в зоні житлової забудови. Методичні вказівки / В.Б. Солуха. Київ: КНУБА, 2000. 54 с.

Толстікова О.І.

магістрант

ВСП «Інститут інноваційної освіти КНУБА»

ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

У сучасних умовах господарювання, які характеризуються постійними змінами через військові дії, фінансові кризи, високі темпи інфляції та інші нестабільні фактори, для підприємств особливо актуальним є питання підвищення ефективності їх діяльності. Це включає збільшення продуктивності праці, зниження витрат на ресурси, посилення конкурентоспроможності продукції та послуг, а також зміцнення фінансової стійкості та незалежності. Однак простого періодичного моніторингу показників ефективності вже недостатньо. В сучасних умовах підприємствам необхідно активно управляти ефективністю своєї діяльності, що передбачає інтеграцію ключових показників ефективності в стратегічне планування, а також розробку та реалізацію конкретних заходів для їх досягнення в поточному управлінні [1, с. 54].